

ста в цялостната картина на локалната фолклорна култура в малка територия от Сливенския край, нито да се изплете мрежата на музикантски културни контакти и взаимодействия. Възвръщането към миналото и опитът за реконструкция на пълноценен модел за функционирането на инструменталната музика във фолклорната култура ще си останат фрагментарни заради недостатъчната информация, пренесена в архивите от паметта на носителите ѝ. Представените опорни моменти от участието на музиканти в различни ритуални и празнични събития във фолклорната култура, както и проявите на локална музикална комуникация, пресъздават една хармонична музикална действителност. Макар и вече отминала във времето, познанието за нея разширява значимостта и научната стойност на теренните фолклористични проучвания в съответното културно обкръжение.

Бележки

1. Теренните записи се съхраняват в Националния център за нематериално културно наследство при Института за фолклор - БАН (АИФ I № 1) и в Регионален исторически музей - Сливен.

2. Цифрите в скоби съответстват на поредността в списъка на информаторите.

3. Сведенията за обряда получих от местен кавалджия. Интервюираният гъдулар от същото село никога не беше свирил на "Камила" и не можа да опише обряда „отвътре“, като участник.

4 Този факт е валиден за цялата българска фолклорна култура. В семантиката на сватбения обред действията на свирача дублират мъжката, активната, продуциращата страна (Захариева 1989: 195).

5. Изследвала съм този тип локална музикална комуникация върху материали от района на Сакар и на Ивайловградско. Вж. Рашкова 2002, Рашкова 1993.

6. Кавалджията погрешно смята, че Иван Нешев е от с. Кайлий (Камено), Бургаско, и нарича кавала си "кайлицки". Всъщност Иван Нешев е от прочутата свиркарска школа в с. Шипка, Казанлъшко.

Литература

Захариева, С. 1989:"Сватба без гайда не може..." (За мястото на музикалния инструмент в традиционната народна сватба). - В: Единство на българската фолклорна традиция. С., 185-213.